

falder hans Opfattelse sammen med den gamle Negers og de Negeres, jeg har haft Lejlighed til at erfare noget om.

Den højtærede Finansminister mente forleden Dag, at de Forhør, der var foretagne paa Hospitalet Peters Farm paa St. Croix, vidner i en anden Retning end den, der fremgik af den Fremstilling, det ærede Medlem fra Horsens gav. I den Anledning vil jeg gerne spørge: Hvem er den, der har holdt disse Forhør? Det er vist Politimesteren. Men saa vidt jeg kan forstaa, er Politimesteren Medlem af den Kommission, eller hvad det nu hedder, som fører Tilsyn med det nævnte Hospital. Hvis det er Tilfældet, har Forhørsdommeren altsaa det egentlige Ansvar for dette Hospital. Men hvis det er rigtigt, at Politimesteren, saaledes som det, efter hvad jeg har faaet oplyst, er Skik, er Formand i denne Hospitalsbestyrelse, regner jeg ikke meget paa disse Forhør. Der maa være noget højst graverende paa Færde, hvis Tilstanden blot er halvt saa slem, som der skrives derovre fra, thi hvad der skrives, synes jeg er haarregsende. Der rettes saa kraftige Beskyldninger i de omtalte Artikler i „Demokraten“ mod denne Læge derovre, der altsaa er Embedsmand, at jeg synes, man maatte kræve, der kom en Sag ud af det.

Saa talte den højtærede Finansminister ogsaa om, hvor uheldigt det Forsøg var faldet ud, som Guvernør Arendrup i sin Tid gjorde paa St. Croix med at udstykke Jorden. Som jeg kan forstaa af de Breve, jeg har set, staar Guvernør Arendrup for de indfødte som en af deres Velgørere i Modsætning til de andre Guvernører, og jeg vil da gerne spørge: Er det ikke rigtigt, hvad der oplyses i nogle fortræffelige Artikler, som Pastor Westergaard har skrevet i „Hovedstaden“, at den Gang Jordlodderne skulde gives bort, blev de givet til dem, som havde været Tjenere eller Kuske hos Guvernøren og de andre danske Embedsmænd. Derfor morede det disse Folk mest, naar de som Selvejere kunde køre i Vogn ind til Byen, og saa længe de havde Penge dertil, levede de som Herrer derovre. Hvis det er rigtigt, er det mere forbavsende, at Nedgangen i Jordloddernes Tal ikke er større end fra 40 til 20. Men i nogle Negerbreve, jeg har haft Lejlighed til at se, siges der, at den Gang man udstykkede disse Jordlodder, fik de vedkommende Jorden til tredobbelt højere Pris end den almindelige. Hvis vi havde baa-ret os saadan ad ved vor Husmandslov

herhjemme, tror jeg, vi ikke havde sluppet med at miste Halvdelen. Nej, vi maa behandle Negrene paa samme Maade, som vi behandler vore egne, ellers gaar det ikke. Det er rigtigt, som det ærede Medlem fra Horsens sagde, at det gaar udmerket godt med Planter Lewys Forsøg med disse squatters, og det skal, efter hvad der er meddelt mig, ikke alene være paa hans, men ogsaa paa Lawaetz' og Fru Münters Plantager, at disse squatters har virket heldigt. Det er i den Retning, det i det hele gaar i de Breve, vi faar derfra: Giv os Jord! Og det Raab kan vi i den danske Rigsdag ikke sidde overhørig. Jeg gad se det danske Folketing, som vilde tie stille til disse Raab! Vi kunde da ikke være bekendt mere at gaa ud til vore Vælgere.

Vi maa se at finde paa Udveje for at kunne gennemføre Jordudstyknngen, selv om den nuværende Embedsstand og de, som ejer de store Plantager, siger Nej. Det vil koste noget, men vi kan ikke være bekendt andet end at give Penge ud dertil. Det maa gaa lidt efter lidt, men vi maa naturligvis bære os ad som Englænderne. De har Mænd, der gaar som Ledere for disse squatters. Saadan som vi har Konsulenter herhjemme, maa vi have en Konsulent derovre, der kan retlede Befolkningen med Hensyn til, hvilket Frø der skal bruges, og hvorledes Jorden skal behandles, og i det hele føre Tilsyn med Jordbehandlingen. Paa de engelske Øer har de saadanne praktiske Embedsmænd, som skal leve blandt Befolkningen. Hvis vi fik det, tror jeg, det vilde hjælpe paa Fornyelsen af vor Embedsstand derovre. At Sagen med Held kan gribes saaledes an, viser netop de engelske Øer. Jeg skal nævne den lille Ø Tortola, som ligger ved Siden af St. Thomas. Jeg saa efter i Salmomens Leksikon, og det er ikke mange Aar siden, det Bind med T er udkommet, det er vist i 1904—05, og der staar om Tortola, at det er en øde Ø, og at den ligesom de nærliggende danske Øer er i stærk Tilbagegang. Men i en Artikel, som stod i et vestindisk Blad, og i et Brev, jeg har set, staar der om Øen Tortola, at den er nu af Negrene ved Englændernes Hjælp opdyrket saa vel, at St. Thomas er ved at blive en Hayneby for Tortola. Det er sket ved, at man har udstykket Jorden og har faaet smaa Brug derovre, det er paa den Maade, de omliggende engelske Øer er ophjulpne. Har vi ikke Raad til at gøre noget lignende, skal vi ikke sælge vore Øer, men vi skal give